

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Nobili Mvlieri Blanchæ Comitissæ Campaniæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

non possint, debitis tamen ab ipsa Regina solutis quæ propter justas & moderatas expensas necessariò contraxerunt. Cùm autem plenam fuerint restitutionem adepti, quia probatum est evidenter prædictum monasterium per eosdem Abbatem & monachos multis & magnis criminibus irretitos in spiritualibus & temporalibus esse collapsum, ipsi de illo protinus excludantur, & per monasteria quæ bene sint ordinata singuli collocentur, ut & locus inquinatus ab ipsis ab eorum spurcitiis emundetur, & ipsi in locis aliis dignam agant poenitentiam pro peccatis; quatinus, hac adhibita providentia, nec libertas ecclesiastica per secularem insolentiam ancilletur, nec enormes excessus remaneant incorrecti. Monasterio denique sic vacante, si sæpèdicta Regina fervore religionis accensa voluerit illud, à debitis liberando, tam in officinis quàm aliis necessariis taliter præparare quòd conventus quadraginta monialium possit in eo secundùm statuta Cisterciensis ordinis congruè sustentari, moniales prædictæ de nostra licentia reducantur in illud, & secundùm institutiones prædicti ordinis disponantur. Alioquin per honestos monachos nigri ordinis de diversis monasteriis assumendos idem monasterium reformetur. Volentes igitur ut hæc quæ providè sunt statuta per sollicitudinem tuam fideliter impleantur, fraternitati tuæ, de qua plenam fiduciam obtinemus, per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatinus ea sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo facias adimpleri, contradictores, si forsitan apparuerint, sive mulieres fuerint, sive viri, per censuram ecclesiasticam compescendo. Quòd si prædicti Abbas & monachi secundùm præscriptam formam redire noluerint, tu in ceteris mandatum apostolicum prosequaris. Datum Laterani xvii. Kal. Decembris, anno tertio decimo.

NOBILI MULIERI
Blanchæ Comitisse Campaniæ.

*Epist. 180.
Confirmatur
compositio facta
cum Rege.*

I Vltis petentium desideris dignum est nos facilem præbere consensum, & vota quæ à rationis tramite non discordant effectu prosequente complere. Eapropter, dilecta in Christo filia, tuis justis postulationibus grato concurrentes assensu, compositionem inter te ac carissimum in Christo filium nostrum Philippum Regem Francorum illustrem super custodia nati tui, & ab ipso nato eidem Regi hominio faciendo, & quibusdam aliis articulis ini-

tam, sicut providè facta est & ab utraque parte sponte recepta & juramento firmata, & in authenticis exinde confectis plenius continetur, auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo &c. nostræ confirmationis &c. Si quis autem &c. usque incursum. Datum Laterani x. Kal. Decembris, anno tertio decimo.

EPISCOPO TIBURTINO.

PER tuas nobis litteras intimasti quòd cum T. Tiburtinus civis quandam per septennium habuerit concubinam, nec prolem interim susceperit ex eadem, ac ipsa postmodum divertens ab eo, ad ipsum post non multum temporis rediisset, filium quem reversa in domum ipsius peperit, ex eo se asseruit suscepisse. Qui licet à principio dixerit illum nequaquam filium suum esse, cùm mulier illa per septennium eidem cohabitans ex eo minimè concepisset, mulieris tandem & aliorum devictus instantia, eum suum filium recognovit, Rainaldum eum nomine appellando. Cùm autem idem Rainaldus ad virilem pervenisset ætatem, ac domum Saturnellæ fororis ipsius T. frequentaret, quæ ipsum nepotem suum publicè nominabat, & Sophiam ipsius Saturnellæ filiam, cum qua quotidianam conversationem habuerat, in vinea invenisset, arravit & carnaliter cognovit eandem. Quod cùm pervenisset ad notitiam Saturnellæ, acriter increpavit urrumque; & apud se filiam retinens, supradictum R. removit à domo. Cùm autem mater ipsius Rainaldi accepisset quòd * pater ejusdem Sophiæ dicto R. graviter minabatur, in civitatis platea juravit publicè coram multis quòd Rainaldus supradictam Sophiam propinquitatis linea minimè contingebat, affirmans sub virtute præstiti juramenti se de alio quàm de supradicto T. antefatum suscepisse Rainaldum. Cùm ergo nos duxeris consulendos an mulieris assertioni standum sit in hac parte, & an memoratus R. supradictam Sophiam habere valeat in uxorem, inquisitione tibi præsentium respondemus quòd cùm idem Rainaldus, quem dicta mulier filium dicti T. primitus constanter asseruit, & ille, ipsius præcipuè devictus instantia, ipsum suum filium publicè recognovit, filius dicti T. nominatus communiter fuerit & habitus ab ambobus, ejusdem mulieris jurationi postmodum in contrarium præstitæ non est standum; cùm nimis indignum sit, juxta * legitimas san-

*Epist. 180.
Quòd cum
ecclesiasticis de
quibus pater à
matre publicè
recognovit.
Cap. Per nos
De pœnit.*

** In quibus
lib. vii. cap.
mali.*

** Vide l. com.*